

1650 - وَعَنْهُ قَالَ: سِمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُفْضِي بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتُشْهِدَ، فَأُتَى بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: فَاتَّلَثُ فِيلَكَ حَتَّى اسْتُشْهِدُ، فَأُتَى بِهِ، وَلَكِنَّكَ فَاتَّلَثَ لِأَنَّ يُقَالَ: جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ. ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقَيْمَنَ في النَّارِ.

وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَمَهُ، وَقَرَا الْقُرْآنَ، فَأُتَى بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمُ الْعِلْمَ وَعَلَمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيلَكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ لِيُقَالَ عَالِمٌ، وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ قَارِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقَيْمَنَ في النَّارِ.

وَرَجُلٌ وَسَعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنافِ الْمَالِ، فَأُتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةُ، فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ: ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ أُقْمِنَ في النَّارِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ . [1905]

«جَرِيءٌ» بِفتحِ الجِيمِ وَكَسْرِ الرَّاءِ وَبِالْمَدِّ؛ أَيْ: شُجَاعٌ حَادِفٌ.

1650. Абу Хурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бундай деганларини эшитганман: **«Қиёмат куни биринчи бўлиб ҳукми чиқариладиган одам шаҳид бўлган кишидир.** У олиб келинади. У Зот унга Ўз неъматларини эслатади, у уларни эътироф қиласди. У Зот: «Булар билан нима қилдинг?» дейди. «Сен учун жанг қилиб, шаҳид бўлдим», дейди. У Зот: «Бекор айтибсан! Аслида сен «журъатли» дейишлари учун жанг қилгансан. Шундай дейилди ҳам», дейди. Кейин буюрилади, у юзтубан судраб борилиб, дўзахга улоқтирилади.

Кейингиси - илм ўрганиб, уни ўргатган ва Қуръон ўқиган кишидир. У олиб келинади. У Зот унга Ўз неъматларини эслатади, у уларни эътироф қиласди. У Зот: «Булар билан нима қилдинг?» дейди. «Илм ўргандим, сўнг уни ўргатдим ва Сенинг розилигинг учун Қуръон ўқидим», дейди. У Зот: «Бекор айтибсан! Аслида сен илмни «олим» дейилиш учун ўргангансан, Қуръонни «бу қори» дейилиш учун ўқигансан. Шундай дейилди ҳам», дейди. Кейин буюрилади, у ҳам юзтубан судраб борилиб, дўзахга улоқтирилади.

Яна бири - Аллоҳ мўл-кўлчилик бериб, мол-мулкнинг барча туридан ато қилган кишидир. У ҳам олиб келинади. У Зот унга Ўз неъматларини эслатади, у уларни эътироф қиласди. У Зот: «Булар билан нима қилдинг?» дейди. «Сен инфок қилинишини сўйган бирор ўринни қўймай Сен учун эҳсон қилдим», дейди. У Зот: «Бекор айтибсан! Аслида сен буни «саховатпеша» дейилиш учун қилгансан. Шундай дейилди ҳам», дейди. Кейин буюрилади, у ҳам юзтубан судраб борилиб, дўзахга улоқтирилади».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

